

LESSON 25-1**THE TWO CHIEF DISCIPLES**

Near Rajagaha there were two villages called Upatissa and Kolita. The headmen of these two villages iweze also known by these two names. Both the families were very close friends.

One day Upatissa's wife, Sari, gave birth to a son. On the same day Kolita's wife, Moggali, also gave birth to a son. Upatissa's son was known either as Upatissa or Sari-putta ~ Sari's son, and Kolita's son was known as Kolita or Moggali Putta – Moggali's son or Moggallana. Both the sons were extremely friendly from their childhood.

When they grew up both of them used to watch dramas. One day while watching a drama called Giragga Samajja – mountain festival–young Kolita and Upatissa decided to leave home in order to seek greater happiness than watching a drama.

Now about this time there was staying near Rajagaha a famous religious teacher called Sanjaya. These two close friends went to him to seek advice. After some time they were not satisfied at all with the teaching of this master and stopped going to him. They wanted to know something more than what their teacher knew and taught. They asked to be taught the way of deathlessness. And they promised each other they would both search and study and meditate with all their power and to try to find the Truth of life, and whichever of them found it first, he would let the other know.

သင်ခန်းစာ (၂၅) - (၁)

အဂ္ဂသာဝကကြီး နှစ်ပါး

ရာဇဂဟာ အနီးအနားတွင် ဥပါတိဿနှင့် ကောလိတအမည်ရှိသောရွာနှစ်ရွာရှိခဲ့ပါ တယ်။ ထိုရွာနှစ်ရွာ၏ ရွာသူကြီးများသည်လည်း ထိုအမည်များဖြစ်သော ဥပါတိဿနှင့် ကောလိတများပင် ဖြစ်ကြပါတယ်။ ထိုရွာသူကြီးများ၏ မိသားစု ခုနစ်စုသည် လွန်စွာချစ် ခင်ကြသော မိတ်ဆွေများ ဖြစ်ခဲ့ကြပါတယ်။

တစ်နေ့တွင် ဥပါတိဿ၏ဇနီး သာရီသည် သားတစ်ဦးကိုဖွားမြင်ခဲ့ပါတယ်။ ထိုနေ့ မှာပင်

ကောလိတ၏ဇနီး မောဂ္ဂလိသည်လည်း သားတစ်ဦးဖွားမြင်ခဲ့ပါတယ်။ ဥပါတိဿ ၏သားကို ဥပါတိဿ (ခေါ်) သာရိပုတ္တ၊ သာရိ၏သားနှင့်ကောလိတ၏သားကိုတော့ ကောလိတ (ခေါ်) မောဂ္ဂလိပုတ္တ၊ မောဂ္ဂလိ၏သား သို့မဟုတ် မောဂ္ဂလ္လာန ဟုခေါ်ဝေါ်သတ် မှတ်ခဲ့ကြပါတယ်။ သားလေး နှစ်ဦးသည် ငယ်ရွယ်စဉ်ကပင် တစ်ဦးအပေါ်တစ်ဦး လွန်စွာ ချစ်ခင် တွယ်တာခဲ့ကြပါတယ်။

သူတို့နှစ်ဦး ကြီးပြင်းလာသော် ပွဲလမ်းသဘင်များသို့ သွားလာကြည့်ရှုခြင်းကို အလွန် နှစ်သက်ခဲ့ကြပါတယ်။ တစ်နေ့သောအခါတွင် ဂီရဂ္ဂ သာမဂ္ဂဟုခေါ်သောသဘင်ပွဲ ကို တောင်ထိပ် နက္ခတ်ပွဲ၌ ကြည့်ရှုနေကြစဉ် ငယ်ရွယ်သော ကောလိတနှင့်ဥပါတိဿတို့ နှစ်ယောက်တို့သည် ပွဲသဘင်များကို ကြည့်ရခြင်းထက် သာလွန်သော ချမ်းသာမှုကို ရှာရန် အိမ်မှ ထွက်ခွါရှာဖွေရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြပါတယ်။

ထိုအချိန်အခါမှာပင် ရာဇဂဟာအနီးအနား၌ နာမည်အလွန်ကြီးသော သန္ဓယဟု အမည်ရှိသော ဘာသာရေးဆရာတစ်ဦးရှိနေခဲ့ပါတယ်။ သူငယ်ချင်းနှစ်ဦးတို့သည် ထိုဆရာထံသို့ အကြံဉာဏ် ကောင်းများရယူ သင်ယူနိုင်ရန် ဆည်းကပ်ခဲ့ကြပါတယ်။ သို့သော်လည်း အချိန်အတော်ကြာလာ သောအခါ သူတို့ရှာဖွေနေသော အဖြေကို ကျေနပ်အောင် ရှာမတွေ့သဖြင့် ထိုဆရာထံသို့ ဆက်လက်၍ မသွားတော့ဘဲ၊ ထိုဆရာသင်ပေး သဖြင့် သိရှိလာသော အကြောင်းအရာများထက် သာလွန်ကောင်းမြတ်သော အရာများကို သိရှိလိုခဲ့ကြပါတယ်။ မသေခြင်းကင်းသော တရားဓမ္မများ သင်ပေးရန် မေးမြန်းခဲ့ကြ သော်လည်း မရနိုင်ခဲ့ကြသဖြင့် ထိုသူငယ်ချင်းနှစ်ဦးတို့သည် သူတို့ရှာဖွေ နေသော အဖြေများကို နှစ်ဦးလမ်းခွဲလျက် မတွေ့မချင်း အစွမ်းကုန် တရားဘာဝနာကို ကြိုးစားအားထုတ်ရင်း ရှာဖွေပြီး ဘဝရဲ့ အဖြေမှန်တရားများကို ရှာဖွေတွေ့ရှိလျှင် အရင်တွေ့သူက ပြန်လည်မျှဝေပေးရမည်ဟု ကတိကဝတ်ထားကာ လမ်းခွဲ ထွက်ခွါခဲ့ကြ ပါတယ်။

One morning, as Upatissa was in the main street of Rajagaha, he saw at some distance away, an ascetic going round from door to door begging alms of food. And as he looked at him, he was very pleased with everything about him. The unknown ascetic

seemed to him to be most modest, so calm and collected in his way of walking along and standing still while the people brought out food from their houses and put it in the bowl. But when he had come nearer, his admiration of the ascetic was turned into wonder and reverence, for there was a look in his face such as he had never seen on the face of any ascetic before --- a look of perfect peace. as of a smooth undisturbed lake under a calm, clear sky. ““Who is this?” said Upatissa to himself. “This ascetic must be one who has found what I am seeking, or else he must be the pupil of such a one. I wonder who is his teacher. Whose teaching can it be that he follows? I must go after him and find out.”

When the ascetic had gone round all the houses, and now was going out of the city gate, Upatissa went up to him, and humbly spoke to him thus, “Your coming and going, brother, are so pleasant. Your face is so clear and bright: Who is your teacher, Sir? What is your teacher’s name, Sir? What is he teaching Sir?”

တမနက်ခင်းတွင် ရာဇဂဟာ၏လမ်းမတွင် ဥပါတိဿသည် သွားလာနေရင်း မလှမ်းမကမ်း၌ ရဟန်းတစ်ပါးသည် တစ်အိမ်ဝင် တစ်အိမ်ထွက် ဆွမ်းခံလှည့်လည်နေ သည်ကို သတိထားမိ ခဲ့ပါတယ်။ သူသည် ထိုရဟန်း၏ အသွင်အပြင်နှင့်ကြည်ညိုဖွယ်ရာ ဣန္ဒြေကို သဘောက စိတ်ဝင်စားခဲ့ပါတယ်။ ထိုမထင်ရှားသောရဟန်းသည် တည်ကြည် ငြိမ်သက်သော အသွင်အပြင်ဖြင့် အေးချမ်းစွာ ဆွမ်းခံကြွလာနေသည်ကို စိတ်ဝင်စားရာမှ အနီးရောက်သော် စိတ်ဝင်စားမှုသည် အံ့အားသင့်ချင်း၊ ရှိသေဆည်းကပ်လိုခြင်းသို့ ဖြစ်ပေါ်စေခဲ့ပါတယ်။ ရဟန်း၏မျက်နှာသည် လွန်စွာမှ ငြိမ်းချမ်းခြင်းကို ဖော်ဆောင်နေခဲ့ပါတယ်။ လှုပ်ရှားမှုကင်းစင်ပြီး ဣန္ဒြေနှင့်ပြည့်စုံသော ဤရဟန်း ကဲ့သို့ တခြားရသေ့ ရဟန်းများတွင် တခါမှမမြင်ခဲ့ဘူးပေ။ ထိုရဟန်းသည် ဘယ်သူနည်းဟု ဥပါတိဿသိလို စိတ်ဖြစ်ပေါ် ခဲ့ပြီး ထိုရဟန်းမှာ ငါးတို့ရှာဖွေနေသော၊ ငါတို့သိလိုသော တရားများ ရှိနေလိမ့်မည်။ သို့မဟုတ် ယင်းတရားများကို သိသော ဆရာသမား၏တပည့်တစ်ဦးဖြစ်ပေ လိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်ကာ စုံစမ်းမေးမြန်းရန် လိုက်ပါခဲ့ပါတယ်။ သူ၏ဆရာ မည်သူဖြစ် မည်နည်း၊ အဘယ် သူ၏ သင်ကြားမှုများကို ဤရဟန်း လိုက်နာသင်ယူခဲ့သနည်းဟု သိလို စိတ်ဖြစ်လာကာ နောက်က လိုက်ပါခဲ့ပါတယ်။

ငင်းရဟန်း ဆွမ်းခံသည့်ကိစ္စပြီး၍ မြို့တံခါးဆီသို့ ထွက်ခွာသွားရာ ဥပါတိဿသည် ရဟန်း

အနီးအနားသို့ ချည်းကပ်ကာ ဤသို့ ရိုသေစွာလျှောက်ထား၏။ “အရှင်ရဟန်း အရှင်၏သွားလာ လှုပ်ရှားမှု ဟန်ပန်သည် လွန်စွာမှကြည်ညိုဖွယ်ရှိပါ၏။ အရှင်၏မျက်နှာ သွင်ပြင်သည်လည်း လွန်စွာ တောက်ပ တည်ကြည်ငြိမ်းချမ်းလှပါပေသည်။ သင်၏ဆရာသည် အဘယ်သူပါနည်း။ သင်၏ဆရာ သည် အဘယ်သို့သောအမည်ရှိသနည်း။ ဘယ်လို သော တရားများကို ဆိုဆုံးမခဲ့ပါသနည်းအရှင်”။

“I can soon tell you that, brother,” said the ascetic happily. “There is a great ascetic of the Sakya race who has left his home and country behind in order to follow the homeless life. And it is to follow him that I have left my home. He is my teacher. It is His teaching that I follow and practise.”

“And what is that teaching, Sir? What is it that your master preaches? I also would like to know it,” said Upatissa eagerly, thinking that perhaps at last now he was going to hear from this ascetic about the Truth of life for which he and his friend Kolita had been looking for so long.

“သိလိုသောသင့်အား ငါ ပြောပြပါမည်” ဟု ရဟန်းက ရွှင်ပြစွာပြောပြခဲ့ပါတယ်။ ငါ၏ဆရာ သည် သကျမျိုးနွယ်ဖွားဖြစ်ပြီး မိသားစုနှင့်တိုင်းပြည်ကို စွန့်ခွါပြီး တောထွက် ကာ မြင့်မြတ်သော တရားကို ရှာဖွေခဲ့ပါတယ်။ ယင်းကို အကြောင်းပြု၍ ငါသည်လည်း ငါ၏အိမ်ယာကို စွန့်ခွါကာ ထိုဆရာနောက်ကိုလိုက်ခဲ့တယ်။ ထိုဆရာ၏တရားကို ငါလိုက် နာကျင့်သုံးခဲ့ပါတယ်။

“ဘယ်တရားကို ဆိုလိုသနည်း၊ အရှင်ရဟန်း” သင်၏ဆရာသည် ဘယ်လိုတရား မျိုးကို ဟောကြားပါသနည်း။ ကျွန်ုပ်သိလိုလှပါသည်ဟု အရေးတကြီးမေးမြန်းခဲ့ပါတယ်။ သူနှင့်သူ သူငယ် ချင်းကောလိတတို့ အချိန်ကြာမြင့်စွာ ရှာဖွေနေသော တရားထူး တရားမြတ်ကို ဒီတခါနောက်ဆုံး တော့ ထိုဆရာထံမှ နာကြားရနိုင်လိမ့်မည် ဟု တွေးတောမိခဲ့ပါတယ်။